

BOEK BESPREKING

Ira Goodsell Nichols D. D. S. (en 45 medewerkers) *Prosthetic Dentistry*; an encyclopedia of full and partial denture prothesis. 668 p. p. 830 fig. 3 Platen. Mosby Company, St. Louis 1930 \$ 12.50.

Besprekingen van boeken, welke een omvang bereiken als dit, behooren, ook al zou men afzien van alle argumentatie, tot de onmogelijkheden. De grondige studie er van, d.w.z. zóó grondig, dat over ieder hoofdstuk een weloverwogen oordeel kan worden gevormd en de referent, verondersteld, dat zijn bekwaamheid en objectiviteit dit toetst aan al deze elementen tot een synthetisch iudicium kan vereenigen, is een beter niet begonnen onderneeming. Ten slotte zijn de didactische en wetenschappelijke kwaliteiten toch niet in grammen te wegen en zal de belanghebbende genoeg moeten nemen met „afdrukken van indrukken”.

Onder dit voorbehoud en, hoewel in het algemeen met diep respect bezielde voor den arbeid van ieder, die een boek schreef, moet mij van het hart, dat mij onverdeelde bewondering voor dit werk onmogelijk is. Met een boek bedoel ik dan een geestelijke bouw, niet een product der typografie. Want mijn respect geldt in den regel, naast den opzet van het geheel, het consequent en naarstig uitwerken der details. Aan de concentratie bij het projecteeren van het tracé en bovenal aan het koppig bouwen van den weg, breng ik een eerbiedig saluut. De vraag, of de geheele schepping nu één-mans- of véél-manswerk is, komt weliswaar op het tweede plan, maar niet te ontkennen valt, dat het vermogen, velen te bewegen tot eensgezinden arbeid om zulk een werk te volbrengen, zóó materie en menschen te organiseeren, op zich zelf reeds een verdienste mag heeten.

Had Nichols zijn doel zóó hoog gesteld? Klaarblijkelijk, ja! Hij noemt dit (typografisch) boek een encyclopaedie en zegt in het voorwoord: „This book has been written because dentists, dental students and dental laboratory-workers need a book on

prosthetic dentistry, published in one volume, that really covers the subject."

Mijns inziens heeft hij dan te veel gewild. Tandartsen, studenten en technici als leerlingen in zekeren zin tot één klas te vereenigen en dit heterogeen conglomeraat op één manier les geven, kan Nichols niet, omdat niemand het kan. Aan deze drie variëteiten van prothetisten zou men, meen ik, op drieërlei wijs, drieërlei soort dingen moeten leeren. Let men op wat de samensteller beoogde, dan kan men zijn werk, evenals sommige andere ondoelmatigheden, dus slechts noemen „not long enough to cover the subject". Helaas moet ik hieraan ook toevoegen: „and not short enough to be interesting". Voor student en voor technici is dit boek ondoelmatig.

Hiermee zij niet gezegd, dat sommige medewerkers niet uitstekende artikelen zouden hebben geleverd. Zonder twijfel zijn er onder, die, welk tandheelkundig tijdschrift ook, tot sieraad zouden strekken. Er zijn natuurlijk ook veel minder goede bij, maar de meeste hoofdstukken zijn uitstekende tijdschriftartikelen. De groote grief tegen dit „boek" is juist, dat het geen „boek", maar een band is. Ieder der medewerkers heeft een stukje weg gemaakt en die stukjes heeft Nichols aan elkaar gelegd. Resultaat is verschil in breedte en verschil in niveau; niet zelden rijdt men noodeloos eindjes om en soms loopt men vast. Amerika had al vóór Nichols de tandheelkunde veel beter symposium over prothetiek geschonken dan deze encyclopaedie.

B. R. BAKKER.

Dr. G. Izard, Orthodontie. Uitgave: Masson et Cie, Paris 1930. Prijs geb. Fr. 132.—.

Dit werk van 743 bladzijden, verlucht met 714 illustraties, is voorzoover ons bekend het eerste handboek over Dento-faciale Orthopaedie, dat werkelijk het geheele terrein van dit zoo belangrijke deel der tandheelkunde omvat.

Het bevat hoofdstukken over Morphologie en Physiologie, Diagnostiek, Therapie en de techniek der apparaten en is van een niet genoeg te prijzen veelzijdigheid en objectiviteit, die den schrijver doet kennen als een man, die zijn onderwerp niet alleen volkomen beheerscht maar ook er boven weet te staan.

Na eenige beschouwingen over lichaamsgroei in het algemeen en die van den schedel in het bijzonder, worden de anatomie van kaken en tanden en de physiologische spierfuncties behan-

deld. De diagnostiek houdt zich zeer uitvoerig bezig met het onderzoek van den mond, modellen en Röntgenonderzoek.

Gewezen wordt op het belang van aetiologie en pathogenese (erfelijkheid, constitutie, verkeerde gewoonten etc. etc.).

Bij de therapie worden eerst de medische mogelijkheden onder de oogen gezien (voeding, dieet), vervolgens de chirurgische maatregelen (extracties, operaties), benevens de spieroefeningen.

Daarna worden in exentso de verschillende tandheelkundige behandelingsmethoden aangegeven en kritisch beschouwd, met een uitvoerige historische uiteenzetting van de in den loop der tijden gebruikte apparaten.

Het technische gedeelte behandelt instrumentarium en materiaal en het vervaardigen en aanleggen der verschillende oudere en nieuwere apparaten waarbij ook de retentie-apparaten niet vergeten worden.

De vorm waarin deze Franschman de stof heeft bewerkt, doet zijn land alle eer aan; het is nergens vervelend, integendeel prettig leesbaar, ook doordat de schrijver bij alle objectiviteit toch duidelijk eigen meening weergeeft.

Waar de practicus, ook hij, die de orthodontie bij voorkeur vermijdt, toch zeker nu en dan zich op dit gebied zal moeten oriënteeren, kan ik hem ten zeerste aanraden zich dit boek aan te schaffen.

Nord.

Leitfaden für den Phantomkurs der Konservierenden Zahnheilkunde mit 138 Abbildungen, von R. Jeanneret Dr. med. dent. D.D.S. Leiter der Konservierenden Abteilung des Zahnärztlichen Instituts der Universität Bern. Herausgeber: Georg Thieme. Leipzig 1931. Preis Rmk. 7.—.

Het boekje met bovenstaande titel wat mij ter beoordeeling is toegezonden, heb ik eerst met groote belangstelling doorgebladerd en daarna grondig onder de loupe genomen.

Wanneer men bij de lezing van verschillende boeken nagaat in hoeverre men het met den schrijver eens is, hoeveel men van zijn theoretische en practische toelichting kan overnemen en gebruiken en of men vorm en inhoud aanbevelenswaard kan noemen, dan komt men vaak tot de conclusie, dat de waarde op niet meer dan 50% van den prijs kan gesteld worden.

Deze „Leitfaden” van Jeanneret maakt daarop eene zeer gunstige uitzondering. Ik moet eerlijk verklaren, dat dit werk

95 % waarde heeft voor het doel waarvoor het bestemd is en dat ik mij niet kan voorstellen, dat er één leermeester der conserveerende tandheelkunde te vinden zal zijn, die bezwaar maakt om het door zijn studenten te laten gebruiken.

De onderdeelen nader te beschrijven kan voor de lezers van dit tijdschrift niet van belang zijn. Men begrijpt uit den titel reeds dat de propaedeusis der conserveerende behandeling daarin besproken wordt. Van belang is het wel te vermelden, dat de schrijver terecht begint met de grondslagen voor een cursus in het modelleeren der tandvormen.

Bijna alles is in de juiste maat gehouden. De teekeningen zijn, op enkele uitzonderingen na, vóór de uitvoering zeer goed doordacht en duidelijk uitgevoerd.

De 5% welke aan het geheel ontbreken, kan ik samenvatten in een paar woorden: hier en daar iets anders, iets meer, iets minder. Maar ik schaam mij eigenlijk om deze aanmerking te maken.

Het boekje is keurig verzorgd en wel zóó, dat het ook niet beleefd zou zijn tegenover schrijver en uitgever om op kleine spel- en drukfouten te wijzen.

P. J. J. Coebergh.

Goldgussfullungen in Bild und Spiegelbild von Prof. Dr. Heinrich Fabian.

De schrijver begint, met de vóór- en nadeelen van de gegoten goudvulling te noemen. Daarna bespreekt hij de gang van de giettechniek, waarbij hij een werkwijze van *Djie Siong Han*, (vermeld in *D. M. f. Z.*, 1930, afl. 6) aanbeveelt.

Han gebruikt een gietring met vier gaten in den wand, die een beter resultaat zouden geven. Ik mis vermelding van de techniek van *Meyer*, door *Orban* en *Rosenzweig*, en hier door *Sanders* gepropageerd.

Met een korte bespreking van het gietmetaal en het inzetten van de vulling eindigt het eerste gedeelte.

Het tweede gedeelte geeft, met goedverzorgde teekeningen, een uitstekend inzicht in de preparatie van caviteiten, hoofdzakelijk van fronttanden.

Het is een goed denkbeeld van den schrijver geweest om ook de vullingen van de palatinale zijde in den spiegel te laten zien. Voor het herstellen der dagelijks voorkomende defecten, kan ik dit boek dan ook ten zeerste aanbevelen.

Met zijn methode van vullingen met wortelstift kan ik mij niet vereenigen. Ik zag meermalen, na korten tijd, een afwijking

van de vulling van den rand. Een stiftje, enkele m.M. van den snijkant, door de vulling, loodrecht op de wortelkanaalstift ingebracht, geeft grootere waarborgen voor een goede bevestiging.

De groote vlakken zichtbaar goud kunnen gemakkelijk door uitboren van de was van den afdruk vervangen worden door porcelein, zooals de schrijver op blz. 38, fig. 36, aangeeft.

Ten slotte nog een opmerking, n.l. in dit prachtig uitgevoerde werk zouden alle aangegeven caviteiten met porcelein gevuld kunnen worden.

Jac. Musaph Kanteman.

Deutsche Zahnheilkunde, Heft 79. Prof. G. Weiszenfels: Plastische Unterkieferersatz. Prof. Robert Neumann: Kritische Betrachtungen zur radikal-chirurgische Behandlung der Parodontosen. Verlag Georg Thieme, Leipzig 1931, Preis M. 5.50.

Professor Weiszenfels geeft een met 24 afbeeldingen verlichte beschouwing over zijn resultaten van Onderkaakplastic.

Hij komt tot de slotsom dat — ondanks het feit dat de voorwaarden voor het succes vaak slecht waren door den toestand waarin zich de weeke deelen bevonden (lidteekenvorming en verscheurd weefsel) — de vrije beentransplantatie tot het herstellen der continuïteitsdefecten van de onderkaak in de meeste gevallen een beduidende verbetering van de kaakfunctie heeft teruggebracht, die na jaren nog bleef bestaan en den patiënten althans een gedeeltelijke en veelal zelfs beduidende kauwfunctie verschaft heeft.

Prof. Neumann geeft vervolgens een beschouwing over zijn welbekende radikaal-chirurgische methode tot behandeling der Parodontosen, haalt een aantal gevallen en meeningen aan van collega's die zijn inzichten deelen en handhaaft zijn meening, dat deze wijze van behandelen de eenig juiste is; dat tandreiniging en medicamenteuse behandeling wat Gottlieb en anderen er ook van mogen zeggen niet tot het doel voert en er slechts in hoogstens 1% der gevallen van beenregeneratie sprake kan zijn en dan alleen door het toevallige succes van *interne* behandeling.

Zijn methode blijft het chirurgische verwijderen van tandvleeschzakken en ziek been met waar noodig (eventueel tijdelijke) steunapparaten.

Nord.